

Sygn. akt IV P 388/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie sprawy z powództwa J. R.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w O.

o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe i zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego udzielonego przez r. pr. T. R. z Kancelarii Radcy Prawnego w O.,

III. nie obciąża powoda kosztami sądowymi.

Sygn. akt IV P 388/16

UZASADNIENIE

J. R. wystąpił z powództwem przeciwko (...) Sp. z o.o. w O. o zasądzenie kwoty 850zł z ustawowymi odsetkami, tytułem 12godzin nocnych od godz. 20.00 do 8.00, których pracodawca nie wypłacił w dniu 04.04.2015r., wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w kwocie 355zł w grudniu 2015r. oraz zapłaty świadczenia w kwocie 489,17zł z zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, w którym przewidziane jest między innymi jako świadczenie indywidualne - dopłata do zakupu leków. Powód podnosił, że pracodawca nie wypłacił mu wynagrodzenia, bo nie chciał wpisywać w książce dyżurów A. M. (1).

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa co do wszystkich roszczeń, wskazując, że J. R. otrzymał wszystkie należne mu świadczenia oraz nie złożył wniosku o przyznanie środków z zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Obie strony wniosły o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym pozwana o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, z tym, że powód nie był reprezentowany przez pełnomocnika, ani nie wskazał jakiego rodzaju koszty poniósł.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) Sp. z o.o. w O. jest zakładem pracy chronionej w rozumieniu ustawy z dnia 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.(Dz.U. Nr 214 poz.1407 2010 tj. ze zm.). Status zakładu pracy chronionej nadany jej został decyzją Wojewody (...)- (...) nr (...) z dnia 6.03.2006 r. oraz decyzją z dnia 20.08.2008 r. wydaną po zmianie siedziby pracodawcy.

(...) Sp. z o.o. w O. zatrudnia około 140 osób niepełnosprawnych przy ogólnym zatrudnieniu ok. 145 osób, w związku z czym u pozwanej obowiązuje regulamin zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Przedmiotem działalności Spółki jest m.in. działalność ochroniarska, działalność pomocnicza związana z utrzymaniem porządku w budynkach, sprzątanie obiektów. Siedziba pozwanej Spółki mieści się w budynku stanowiącym własność Banku (...) S. A. w W. przy Al. (...) lok. (...) w O. (siedziba pracodawcy), gdzie zatrudnionych jest kilku pracowników niepełnosprawnych. Wynajmowane pomieszczenia biurowe są jedynymi pomieszczeniami użytkowymi przez zakład pracy chronionej, pracownicy wykonują bowiem prace w obiektach należących do klientów, m.in.: w miejscu postoju sprzętu przy budowie drogi w D. i w dyżurce przy salonie (...) w O..

W Spółce obowiązują regulamin pracy w wersji z 2009r. z późniejszymi aneksami i regulamin wynagradzania z 2005r. z późniejszymi aneksami. Regulaminy były przedmiotem wielokrotnych kontroli Okręgowego Inspektoratu Pracy w O., który nie stwierdził niezgodności ich postanowień z przepisami prawa pracy.

Postanowienia regulaminu z zasady podawane są do wiadomości pracowników, którzy na piśmie potwierdzają zapoznanie się z regulaminem. Oświadczenia o zapoznaniu się z regulaminem składane są w dniu zatrudnienia pracownika. J. R. zapoznawał się z regulaminami i wiedział, że rozliczenia czasu pracy następują w okresach 3 miesięcznych. Powód podpisał oświadczenie. (zob. kopie potwierdzenia o zapoznaniu się w aktach osobowych cz.A, dokumenty w aktach osobowych powoda, w tym pism pozwanej z dnia 13.11.2015 r., 14 . 01.2016r., kopie protokołów kontroli PIP –k.18-25, 26-28 , odpis KRS –k. 57-60)

W myśl regulaminu zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych ustanowiony przez Prezesa Zarządu Spółki w porozumieniu z przedstawicielstwem załogi działającym w zakładzie pracy, który powołuje się na ustawę z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (§1 i 2). (Dz.U. nr 123 z późn. zm.) zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o zatrudnieniu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych oraz Rozporządzenia MP i PS z 31.12.1998r (Dz. U. nr 3 poz. 22/99 z późniejszymi zmianami) w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, osobą niepełnosprawną jest osoba, której na podstawie orzeczenia ustalono m.in. umiarkowany stopni niepełnosprawności, (dotychczasowa II grupa KIZ).

Regulamin ustalił m.in. zasady finansowania i przyznawania świadczeń w zakresie zatrudnienia, szkolenia i rehabilitacji osób niepełnosprawnych, w tym, że uprawnionymi do korzystania z Funduszu Rehabilitacji są osoby niepełnosprawne zatrudnione w ramach stosunku pracy (§2). Świadczenia indywidualne określone w Rozdziale III przyznaje Prezes Spółki na wniosek osoby niepełnosprawnej w formie decyzji pisemnej. Wniosek w zależności od formy udzielonej pomocy podlega zaopiniowaniu przez powołany Zespół ds. Rehabilitacji, który bada zgodność faktów i argumentów uzasadniających przyznanie świadczenia. (§3 ust.2).

Środki funduszu rehabilitacji przeznacza się na różne rodzaje wydatków użytecznych dla niepełnosprawnych od wyposażenia stanowisk pracy i przystosowanie jego otoczenia do potrzeb osób niepełnosprawnych, tworzenie i modernizację bazy rehabilitacyjnej, socjalnej i wypoczynkowej oraz podstawową specjalistyczną opiekę medyczną, po poradnictwo i usługi rehabilitacyjne, organizację turnusów rehabilitacyjnych i usprawniających, działalność sportową, rekreacyjną i turystyczną. W zależności od wysokości środków funduszu rehabilitacji i potrzeb, co najmniej 15% środków funduszu przeznacza się na indywidualne programy rehabilitacji, co najmniej 10% środków funduszu przeznacza się na indywidualną pomoc, a pozostałą część funduszu przeznacza się na finansowanie wydatków i zadań określonych w § 4 regulaminu.(§4i §5 ust.2). Z zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, Spółka może pokryć w miarę posiadanych środków finansowych m.in. świadczenia indywidualne dla osób niepełnosprawnych w formie pomocy bezwrotnej lub nieoprocentowanej pożyczki na odpłatność za przejazd w obie strony, pobyt i leczenie w szpitalach, sanatoriach, placówkach rehabilitacyjno - szkoleniowych,

zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno- opiekuńczych, turnusach rehabilitacyjnych wraz z opiekunem, zakup i naprawę indywidualnego sprzętu rehabilitacyjnego, wyrobów medycznych, odpłatność za podstawową i specjalistyczną opiekę medyczną oraz poradnictwo i usługi rehabilitacyjne (badania, szczepienia, masaże, zabiegi, protezy itp.), przewóz osoby niepełnosprawnej na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne; odpłatność za kształcenie lub doksztalcanie, w tym również w szkołach średnich i wyższych; zakup wydawnictw i pomocy dydaktycznych stosownie do potrzeb osób niepełnosprawnych; adaptację i wyposażenie mieszkań, budynków mieszkalnych oraz obiektów zamieszkałych lub przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, stosownie do potrzeb niepełnosprawności., zwrot kosztów ubezpieczeń komunikacyjnych i zakup leków i innych niezbędnych środków medycznych, usprawnienie fizyczne, opiekę pielęgnacyjną w domu nad pracownikiem niepełnosprawnym w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się; odpłatność za kursy i szkolenia; dojazdy do pracy i z pracy osób niepełnosprawnych mających trudności w korzystaniu z publicznych środków transportu (§6 pkt 1-15)

Regulamin ustalał zasadę, że pomoc indywidualną o której mowa w § 6 pkt 1-15, przyznaje się na wniosek osoby niepełnosprawnej złożony według wzoru, stanowiącego załącznik do regulaminu, do którego miał być załączony rachunek imienny poniesionego wydatku. Wnioski przyjmowane są na bieżąco, a ich realizacja następowała w miarę posiadanych środków. Łączna kwota pomocy indywidualnej w danym miesiącu nie może przekroczyć kwot wymienionych w poniższej tabeli. (§8).

Pozwana przeznaczająca średniorocznie 20-30 % na pomoc indywidualną dla pracowników (mając ustawowy obowiązek przeznaczając jedynie 10 %). Powód znał zasady przyznawania świadczeń (dowód: regulamin wraz z załącznikami –k. 47-54, zestawienie –k. 55, oświadczenia w aktach osobowych – cz.B.5-11)

J. R. jest osobą niepełnosprawną z orzeczonym umiarkowanym stopniem niepełnosprawności. Powód przy ubieganiu się o zatrudnienie złożył w (...) Sp. z o.o. w O. orzeczenie (...) z dnia (...) przyznające mu umiarkowany stopień na stałe na skutek schorzenia o symbolu 04-O, ze wskazaniem praca w warunkach chronionych.

(...) Sp. z o.o. w O. łączyła umowa o pracę zawartej na czas określony od dnia 01.04.2015 do dnia 31.12. 2015r.

Najpierw na okres próbny od 1.04.2015r., do 30.06.2015r. J. R. został zatrudniony na stanowisku pracownika ochrony fizycznej i następnie na czas określony od 1.07.2015r. do 31.12.2015r. z wynagrodzeniem miesięcznym 1600zł, w systemie równoważnego czasu pracy z 3-miesięcznym okresem rozliczeniowym. Jego wynagrodzenie liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 1897,58zł. W obu umowach jako miejsce wykonywania pracy wskazano: M. (...).

W (...) Sp. z o.o. w O. obowiązuje podstawowy system czasu pracy i 1-miesięczny okres rozliczeniowy dla pracowników administracyjno-biurowych i sprzątających oraz równoważny system czasu pracy i 3-miesięczny okres rozliczeniowy dla pracowników ochrony. Prowadzona jest ewidencja czasu pracy oraz ustalane są grafiki dla pracowników ochrony.

J. R. nie pracował w miesiącu kwietniu 2015r. w godzinach nocnych i nadliczbowych. W dniu 4/5 kwietnia 2015r. w porze nocnej od godz. 20.00 do 8.00 rano pracował A. C. (1). Choć J. R. nie pracował z dnia 4 na 5.04.2015r., to dokonał adnotacji z własnoręcznym wpisem, mimo, że zapisy w tym dokumencie pracodawcy powinien dokonać pracownik, który wykonywał zadania w okresie objętym zapisami.

Zgodnie z zasadami regulaminowymi u pozwanej i informacją o warunkach zatrudnienia J. R. miał pracować do maksymalnie 24 godzinnej normy dobowej, 40 godzinnej normy tygodniowej z trzy miesięcznym okresem rozliczeniowym. Nie było potrzeby występowania o zgodę lekarza na pracę w godzinach nadliczbowych lub nocnych w przypadku pracowników administracyjno-biurowych oraz zatrudnionych przy sprzątaniu, taka sytuacja zaistniała w przypadku powoda. Po wstępnych badaniach lekarskich z dnia 30.03.2015r., w zaświadczeniu lekarskim lekarz uprawniony do badań profilaktycznych określił przeciwwskazania do pracy w nocy w obsadzie jednoosobowej. Pozwana spółka zatrudniała powoda na stanowisku pracownika ochrony fizycznej. tj. dyżurka przy M. (...) w O.. W okresie pracy wykonywanej w M. (...) pracował wyłącznie na zmianach dziennych. Zaistniał ostry konflikt w ww.

miejscu świadczenia pracy. Porozumieniem zmieniającym z dnia 24.08.2015r. (...) Sp. z o.o. w O. i J. R. zmienili umowę o pracę w zakresie miejsca wykonywania pracy na (...) 2 w D..

Z dniem 24.08.2015 r., na mocy porozumienia stron, umowa o pracę została zmieniona w części dotyczącej miejsca wykonywania pracy: M. (...) zmieniono na (...) w D. (ochrona miejsca postojowego sprzętu budowlanego należącego do firmy budującej drogę).

W tymczasowej bazie/postoju sprzętu na budowie drogi w D. w dni powszednie praca odbywa się w godzinach od 7⁰⁰ do 19⁰⁰. Na terenie obiektu w godzinach od 19⁰⁰ do 7⁰⁰ nie odbywały się żadne prace z użyciem maszyn budowlanych i drogowych. Współdziałający ze sobą (...) Sp. z o.o. w O. (...) oraz (...) jako generalny wykonawca budowy ustaliły, że pracownicy pozwanej będą pracować w godzinach nocnych, przy pilnowaniu w miejscu postoju sprzętu przy budowie drogi w D.. Praca w nowym miejscu kolidowała z orzeczeniem lekarskim o przeciwwskazaniu do pracy powoda w nocy w obsadzie jednoosobowej. W związku z powyższym pracownik został ponownie skierowany na profilaktyczne badania lekarskie i uzyskał zaświadczenie z dnia 4.08.2015 r. o braku przeciwwskazań do pracy na stanowisku pracownika ochrony fizycznej. Zaświadczenie lekarskie wystawił lekarz, z którym firma nie ma umowy o świadczenie opieki profilaktycznej. J. R. zapłacił za badanie. (...) Sp. z o.o. w O. zwróciła J. R. w formie przelewu kwotę 70 zł z tytułu kosztów poniesionych przez ww. na wykonanie badań lekarskich profilaktycznych przeprowadzonych w dniu 04.08.2015r. (dowód: umowa i aneks w aktach osobowych –cz. B.2, 28, informacja o zatrudnieniu w aktach osobowych w cz. B, orzeczenie – w cz. A, przesłuchanie za pozwaną E. B.-k.76, 90v – 91v, zeznania świadków: S. K. –k. 76-77, A. M. (2) –k. 89v, indywidualne karty czasu pracy za sporne okresy wyciąg z książki przebiegu służby od 12.02.2015r. do 8.06.2015r. (część dotycząca 4.04.2015r.), zaświadczenie w aktach osobowych cz.A., 6 i zaświadczenie w aktach osobowych –cz. B.23 , grafik służb –k.36-37, książka przebiegu służby –k. 38-40, zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia liczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy –k. 61, kopie i oryginały dokumentów –k. 74, 80, 83-84, 85, , pismo powoda w aktach osobowych powoda w aktach osobowych –cz. B.25, 27, pisma pozwanej –cz.B. 26)

W miesiącu grudniu J. R. nie pracował w godzinach nadliczbowych, ani w porze nocnej, przebywał w dniach 10-25.12.2015r. na zwolnieniu lekarskim oraz na urlopie.

W okresie zatrudnienia J. R. wykorzystał łącznie 30 dni urlopu wypoczynkowego, w tym 10 dni urlopu dodatkowego z tytułu posiadania umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. (dowód: przesłuchanie za pozwaną E. B.-k.76, 90v – 91v, zeznania świadków: S. K. –k. 76-77, A. C. (2) –k. 89v-90v, wnioski urlopowe w aktach osobowych- cz. B., podpisane przez pracownika, jego przełożonego i osoby działającej w imieniu pracodawcy, indywidualna karta czasu pracy pracownika –k. 41, 43, 45, grafiki służb –k. 42, 44, 46, kopie i oryginały dokumentów wniosku i ZLA –k. 83-84, 85)

Umowa stron rozwiązała się po upływie terminu, do jakiego była zawarta. W dniu 4.01.2016r. J. R. odebrał osobiście świadectwo pracy, które wydano mu w wymaganym terminie o prawidłowej treści. Powód nie kwestionował świadectwa pracy.

W dniu 9.11.2015r. powód złożył do (...) Sp. z o.o. w O. na piśmie swoje zastrzeżenia do wyliczania i wypłacania przez pracodawcę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w okresie od maja do września 2015r. (pełne 2 okresy rozliczeniowe obejmują okres 6 miesięcy od kwietnia do września włącznie - pracownika obowiązywał 3-miesięczny okres rozliczeniowy).

W dniu 13.11.2015r. otrzymał wyczerpującą odpowiedź na piśmie, w której wyjaśniono mu istotę okresu rozliczeniowego i wskazano faktyczne godziny nadliczbowe uzyskane po rozliczeniu kwartalnego okresu pracy, za które naliczono mu i wypłacono należne wynagrodzenie (na koniec września wypłacono z nadwyżką 3 godzin).

W dniu 19.12.2015r. J. R. ponownie zwrócił się na piśmie o rozliczenie się za nadgodziny: 13 godzin za okres od kwietnia do września i 10 godzin za listopad 2015 r. Kolejnym pismem, z dnia 4.01.2015 r. (po rozwiązaniu umowy o pracę), zwrócił się z wezwaniem do zapłaty za 38 godzin nadliczbowych, za 2 dni urlopu wypoczynkowego, za zakupione leki (ze środków ZFRON, za dojazdy do D., za zakup wody do picia i do mycia). Pozwana spółka zwróciła

złożone przez powoda kopie faktur za leki. Pismem z dnia 14.01.2016r. pracodawca odniósł się do problemów poruszonych w ww. pismach byłego pracownika, wyliczając m.in. przepracowany czas w ostatnim kwartale 2015r. (nie dopracowane 9 godzin w grudniu, które nie pomniejszyły wynagrodzenia za ten miesiąc) i wyjaśniając inne poruszone kwestie. W książce przebiegu służby (dowód: przesłuchanie za pozwaną E. B.-k.76, 90v – 91v, zeznania świadków: S. K. –k. 76-77, A. M. (2) –k. 89v, indywidualne karty czasu pracy za kwiecień -k.34,35, kopie książki przebiegu służby (wyciąg) z własnoręcznym wpisem powoda, zeznania świadka i strony, indywidualne karty czasu pracy za grudzień, pismo z dnia 14.01.2016. rozliczenie czasu pracy za 3 miesiące tj. 10.11.12 2015 r. w aktach osobowych pism pozwanej z dnia 13.11.2015 r., 14.01.2016. - dotyczących rozliczenia czasu pracy w okresach 3 miesięcznych, świadectwo pracy –k. 5, pismo z dnia 04.01.2016r. –k.6, protokoły kontroli PIP -k. 18-24, 26-28, wystąpienie –k. 29, protokół kontroli ZUS-k. 30-33, pisma J. R. w aktach osobowych i k.83-84)

J. R. nie złożył do (...) Sp. z o.o. w O. pisemnego wniosku wg obowiązującego u pozwanej wzoru wniosku o przyznanie pomocy, ani zgodnie z regulaminem w tym nie podał pracodawcy informacji o wysokości dochodu w rodzinie, od którego uzależniona jest wysokość świadczenia. Powód przysyłał faktury pocztą bez załączania wniosku o udzielenie pomocy z ZFRON oraz bez stosownego oświadczenia o dochodach za rok ubiegły. Powód wiedział, że zgodnie z regulaminem wnioski realizowane są na bieżąco w miarę posiadanych środków, według określonych zasad. Pracownik pozwanej kilkakrotnie próbował skontaktować się z powodem (pracodawca nie miał takiego obowiązku, gdyż pracownik jest zobowiązany złożyć dokumenty w komplecie) a następnie zwracał się do powoda poprzez jego kierownika nadzoru S. K., aby poinformował powoda, żeby ten przyszedł do siedziby pozwanej w celu wypełnienia wniosku wraz z oświadczeniem. Powód nie odbierał telefonów i nie stawiał się w biurze w O., aby otrzymać pomoc zgodnie z Regulaminem ZFRON. Przesłał dowody zakupu leków bez wniosku a do upływu terminu umowy o pracę kolejność realizacyjna wniosków o indywidualną pomoc}- przy zakupie leków nie obejmowała tych z 2015r. W związku z zakończeniem stosunku pracy przed nadejściem kolejności realizacyjnej oraz brakiem wniosku o przyznanie tej pomocy pozwana nie realizowała pomocy finansowej do zakupu leków (dowód: zestawienie udzielonej pomocy indywidualnej na zakup leków –k. 55, regulamin wraz z załącznikami –k. 47-54, oświadczenia w aktach osobowych – cz.B.5-11, pisma J. R. w aktach osobowych -czB.25, 26, protokoły kontroli PIP -k. 18-24, 26-28).

Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadziła kontrolę w ramach realizacji obowiązku wynikającego z art. 30 ust. 3c ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób i zasadności skargi byłego pracownika J. R.. W dniu 25.02.2016r., na podstawie przedłożonych grafików służb z całego okresu zatrudnienia J. R. i list płac za miesiące zamykające poszczególne okresy rozliczeniowe, zweryfikowano prawidłowość wyliczeń i wypłat dokonanych przez pracodawcę. Nie stwierdzono nieprawidłowości.

(...) Sp. z o.o. w O. przedstawiła PIP informację o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe, które były prawidłowe. Informacje te zostały przekazane do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 13.01.2016r. Oddział ZUS przeprowadził kontrolę pozwanej, ustalił, że składki od wynagrodzeń powoda zostały prawidłowo naliczone i odprowadzone. (dowód: protokoły kontroli PIP -k. 18-24, 26-28, przesłuchanie za pozwaną E. B.-k.76, 90v – 91v,)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenia powoda nie zasługują na uwzględnienie.

Należy wskazać, iż zgodnie z art.233 § 1kpc Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Przyjmuje się, że ramy swobodnej oceny dowodów muszą być określone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (zob. uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 20.03.1980 r., II URN 175/79, OSNC 1980, nr 10, poz. 200)

W wyroku z dnia 19.06.2001 r., II UKN 423/00, Sąd Najwyższy ponownie wyjaśnił, że granice swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 KPC) może naruszyć tylko dowolna ocena zebranego materiału, brak wszechstronnej oceny

wszystkich istotnych dowodów lub ich ocena sprzeczna z zasadami logicznego powiązania wniosków z ustalonym stanem faktycznym lub z doświadczeniem życiowym (zob: wyrok z dnia 29.07.1998r., II UKN 151/98 -OSNAPiUS 1999r., nr15, poz. 492).

Wobec powyższego Sąd kierując się bezpośrednią obserwacją na rozprawie (w tym zeznań świadków oraz przesłuchania stron w dniu 19.05 i 13.10.2017r.) zachowań, postaw, sposobu wypowiedzania się i argumentowania swoich twierdzeń wyżej wymienionych świadków oraz pozwanego - na podstawie własnego przekonania i zasad doświadczenia życiowego, reguł logicznego myślenia uznał za niezgodne z prawdą wyjaśnienia złożone przez pozwanego oraz zeznania złożone przez ww. świadków odnośnie spornych okoliczności mimo, że wzajemnie się uzupełniają.

Sąd nie dał wiary powodowi odnośnie stwierdzenia, że był zatrudniony w godzinach nocnych i nadliczbowych oraz , że złożył wniosek o przyznanie świadczenia z zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Sąd dał wiarę stronie pozwanej (zob. przesłuchanie–k.76, na rozprawie w dniu 13.10.2017r. 00:31:51 do 00:58:57 – k.90-91v). Za pozwaną przesłuchiwaną E. B., w przeciwieństwie do powoda wypowiadała się jasno i konsekwentnie, a okoliczności przez nią podane zostały potwierdzone przez dołączone dokumenty.

Wiarygodny jest natomiast świadek S. K. (k. 76v-77v), A. C. (1) (na rozprawie w dniu 13.10.2017r. od 00:09:22 do 00:29:52 –k. v k.89v-90v, 93) i A. M. (2) (na rozprawie w dniu 13.10.2017r. 00:03:17 do 00:09:22 –k. 89v, 93)

Pierwszym elementem spornym są wynagrodzenie za pracę wykonywaną za pracę w godzinach nocnych i za pracę w godzinach ponadwymiarowych.

Zgodnie z treścią art.80kpwynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. Zatem jedna z przesłanek uzyskania wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w niniejszej sprawie jest istnienie stosunku pracy.

Zgodnie z treścią art. 151 § 1 kp praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy, a także ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Pozwana skutecznie zaprzeczyła by odbywała się praca powoda (w godzinach nocnych) i nadliczbowych pod jego kierownictwem, z uwagi na szczególne potrzeby zakładu pracy, w określonym miejscu i czasie(zob. art. 151 § 1 pkt 2kp). Powodowi nie przysługują ww. świadczenia związane ze stosunkiem pracy, na co wskazują porównania przesłuchań stron w toku postępowania dołączonych dokumentów. Przeczą jego stanowisku przede wszystkim dokumenty dołączone na k. 18-55, 74,80, które są prawidłowo przygotowane, co wynika z przesłuchania świadków, w tym S. K. A. A. M..

Powód dochodził wynagrodzenia za jego zdaniem występujące w miesiącu kwietniu godziny nocne, za które według niego nie otrzymał wynagrodzenia.

W myśl art. 151⁷ § 1 kp i art. 151⁸ § 1 kp pora nocna obejmuje 8 godzin między godzinami 21.00 a 7.00 i przysługuje za nią dodatek za każdą przepracowaną w porze nocnej godzinę w wysokości 20% stawki godzinowej wynikającej z minimalnego wynagrodzenia za pracę wyliczonego na podstawie odrębnych przepisów.

W dniu 4/5 kwietnia 2015 r w porze nocnej od godz. 20.00 do 8.00 rano pracował inny pracownik -A. C. (1). Wymieniony świadek zaprzeczył aby powód pracował w tym okresie, natomiast powód zanim świadek zdążył to zrobić, sporządził notatkę w zeszycie służb(k.34-37).

Przesłuchana za pozwaną E. B. (k.76) również stwierdziła, że powód nie pracował z dnia 4 na 5.04.2015 w porze nocnej, i nie wystąpiły godziny nadliczbowe w miesiącu grudniu 2015r. z indywidualnych kart czasu pracy za sporne okresy wyciąg z książki przebiegu służby od 12.02.2015r do 8.06.2015r (dotyczy 4.04.2015r. –k.38-40)

Wobec czego roszczenie związane z godzinami nadliczbowymi i nocnymi jest całkowicie bezpodstawne.

Ponadto drugim elementem spornym jest uprawnienie do świadczeń z zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Powód dochodzi dofinansowania za zakupione leki wg zasad z § 6 pkt 11 ww. regulaminu zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych ustanowionego przez Prezesa Zarządu Spółki w porozumieniu z przedstawicielstwem załogi działającym w zakładzie pracy

Regulamin został stworzony w oparciu o ustawę z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (§1 i 2). (tj. Dz.U. z 2011 nr 127, poz. 721 z późn. zm.) zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o zatrudnieniu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych oraz Rozporządzenia MP i PS z 31.12.1998r (Dz. U. nr 3 poz. 22/99 z późniejszymi zmianami) w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (Dz.U. 2007 nr 245 poz. 1810) zawiera zbliżone zapisy co uchylone rozporządzenie. W myśl § 3 ust. 1, 2 i 3 cyt. wyżej rozporządzenia, pomoc indywidualną, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 11, przyznaje się na wniosek: osób niepełnosprawnych, zatrudnionych w zakładzie na podstawie stosunku pracy lub umowy o pracę nakładczą, . Wniosek o przyznanie pomocy indywidualnej powinien zawierać imię i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość cel, formę i kwotę wnioskowanej pomocy, uzasadnienie udzielenia pomocy, oświadczenie o dochodzie i liczbie członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym. Wysokość przyznawanej pomocy indywidualnej, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 11, uzależnia się od sytuacji materialnej i losowej wnioskodawcy. Roszczenie to także jest nieuzasadnione .

Wszystkie wymienione okoliczności powód był zobowiązany wykazać w chwili składania wniosku.

Powód nie wykazał, że nie otrzymał należnych mu świadczeń z zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych na skutek działania pozwanej. Przepis §6 regulaminu wskazuje na szeroki katalog sposobów wspomaganie osób niepełnosprawnych. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego powód nie złożył formalnego wniosku o przyznanie świadczenia. Skoro w regulaminie przewidziane jest między innymi świadczenie indywidualne -dopłata do zakupu leków (par 6 pkt 11 regulaminu), to powoda obejmowały zasady przyznawania świadczeń określonych w rozdz. IV, czyli powinien uszanować wymóg, że świadczenia są przyznawane na pisemny wniosek i uzależnione od dochodu brutto na członka rodziny wg tabeli str. 5 regulaminu. Z tego regulaminu wynikało również, że świadczenia są fakultatywnie wypłacane w zależności od posiadanych środków finansowych w spółce. Wiedząc, że trzeba złożyć w firmie wniosek, oświadczenie oraz faktury potwierdzające zakup leków, powód nie dokonał tego w związku z czym nie dopełnił nawet formalności, aby o pomoc z ZFRON się ubiegać. Nie odbierał telefonów z biura, które było usytuowane w oddaleniu od jego miejsca pracy. Powód nie zastosował się do prośby o stawienie się w biurze, przekazanej przez jego przełożonego. Na pytanie Sądu dlaczego tego nie zrobił, dlaczego nie stawił się osobiście w biurze celem wyjaśnienia przesyłania pisma , a nie wniosku na ustalonym wzorze bez ww. danych, odpowiedział (k.91v) (...) Przyczyny dla których powód nie dopełnił warunków formalnych uzyskania świadczeń z (...), nie zasługują na uwzględnienie.

Sprawa wpłynęła w dniu 07.10.2016r., zatem Sąd o kosztach procesu orzekł, na podstawie art. 98 kpc w związku z § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22.10.2015r. (Dz.U. z 2015, poz.1804). Zasądzając na rzecz pozwanej od powoda kwotę 270 złotych, Sąd uznał, że sprawa była średnio trudna i nie wymagała bardzo znacznego nakładu pracy a wynagrodzenie mogłoby być przyznane od 270zł – 1620zł. Ponadto z uwagi na sytuację życiową powoda, niską rentę nie jest możliwe nałożenia na niego kosztów zastępstwa procesowego w większym rozmiarze. Wobec powyższego Sąd orzekł jak w pkt II wyroku.

Wobec powyższego, na podstawie art.102kpc Sąd orzekł o kosztach sądowych jak w pkt III sentencji wyroku, uznając , że jest to wypadek szczególnie uzasadniony, gdyż powód składając pozew nie był w stanie ocenić, czy jego roszczenie zostanie uwzględnione.

SSR Barbara Kokoryn